

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 363/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 marca 2020 roku w sprawie sygn. akt VII K 628/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrazy prawa procesowego tj.: art. 7 kpk przez dowolną ocenę dowodów, art. 193 § 1 kpk przez samodzielną ocenę korelacji obrażeń pokrzywdzonego z zeznaniami i wyjaśnieniami.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny	
<p>Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej i obiektywnej oceny dowodów. Każda ze stron tego konfliktu ma powody, aby wybielać siebie i swoich stronników i obciążać adwersarzy, co Sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił i wyciągnął z tych sprzecznych relacji właściwe wnioski. Dlatego zarzut naruszenia dyspozycji art 7 kpk jest bezpodstawny - relacje żadnej ze stron nie są w tej sprawie jednoznaczne i prawda miesza się z kłamstwem, więc Sąd musiał podchodzić z ostrożnością do wszystkich osobowych źródeł dowodowych. Spełnił jednak swe zadanie kierując się przy ocenie wiarygodności tych dowodów zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a Sąd Okręgowy aprobuje tę ocenę i nie będzie jej powielał stwierdzając, że ocena ta mieści się w dyspozycji art. 7 kpk</p>	

nie naruszając tego przepisu, a wszelkie zarzuty apelanta są tu gołosłowne i czysto polemiczne.

Dość powiedzieć, że obie strony konfliktu nawzajem wymierzały sobie razy i spowodowały wzajemnie obrażenia ciała, co zaowocowało dwoma postępowaniami karnymi i prawdę mówiąc, dobrze by było, żeby te sprawy toczyły się łącznie, ale tego już nie można naprawić, albowiem na skutek szeregu nieodwracalnych decyzji procesowych doszło do dwóch odrębnych postępowań, w tym jednego o charakterze prywatnoskargowym. Tak czy owak, mimo, iż oskarżyciel prywatny i jego konkubina H. W. starali się minimalizować zachowania pokrzywdzonego, nie budzi wątpliwości, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu wywołali u niego wymienione w wyroku obrażenia ciała i nie działali w warunkach obrony

koniecznej, a wręcz przeciwnie, to oni zaatakowali pokrzywdzonego, zaś fakt, iż ten nie pozostawał im dłużny i również zadawał im razy powodując obrażenia jest przedmiotem oceny w odrębnym postępowaniu.

Nie doszło również do naruszenia dyspozycji ary. 193 § 1 kpk, albowiem nie potrzebne są wiadomości specjalne do ustalenia korelacji między tak charakterystycznymi obrażeniami z którymi mieliśmy do czynienia w tej sprawie, a czytelnymi działaniami sprawców polegającymi na zadawaniu ciosów rękoma, kijem i rzucaniu w przeciwników doniczkami. Ocena etymologii tych obrażeń może być oparta o zasady logiki i doświadczenia życiowego i Sąd mając na uwadze treść obdukcji lekarskiej i zeznania świadków oraz wyjaśniania oskarżonych mógł jej dokonać

samodzielnie i zrobił to prawidłowo.			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie oskarżonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne.			
3.2.	Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez pominięcie, że doniczka którą miał zostać uderzony pokrzywdzony mogła zostać strącona z parapetu przez pokrzywdzonego, błędne ustalenie, że pokrzywdzony został uderzony doniczką przez oskarżoną A. S., błędne ustalenie źródła obrażeń pokrzywdzonego i ich charakteru oraz brak przyjęcia obrony koniecznej po stronie oskarżonych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za			

zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny

Na wstępie
zaznaczyć należy,
że apelant pod
hasłem zarzutu
błędu w ustaleniach
faktycznych
przedstawił
argumenty, które
w swej istocie w
większości uderzały
w ocenę dowodów,
a więc powinny być
formułowane jako
zarzuty
proceduralne, ale
ma to znaczenie
jedynie semantyczne
i Sąd Okręgowy
rozpozna je w tym
miejscu zgodnie z
systematyką
narzuconą w
apelacji.

Sąd Rejonowy
prawidłowo ustalił
stan faktyczny w tej
sprawie. Argument,
że pokrzywdzony
sam strącił z
parapetu okna
doniczkę, która
uderzyła go w głowę
razi absurdalnością,
bo w takim
przypadku mógłby
co najwyżej nabawić
się obrażenia stopy,
a nie głowy. Dlatego
trafnie ustalono, że
to oskarżona A.
S. posłużyła się
tym "pociskiem" i
uderzyła nim w
głowę

pokrzywdzonego.
Argumenty obrońcy co do wiarygodności relacji H. W. w tym zakresie są chybione, albowiem od początku mówiła ona, że tego momentu na własne oczy nie widziała, gdyż poszła uspokoić małą córeczkę, która przestraszona sytuacją zaczęła płakać. Jednak bezpośrednio po zdarzeniu pokrzywdzony mówił jej, iż ranę głowy poniósł na skutek celnego rzutu w/w oskarżonej ciskającej w niego doniczką, tak też to relacjonował przy przyjęciu do szpitala i potem konsekwentnie w czasie obdukcji i podczas składania zeznań, jest więc to wiarygodne.

Niedorzeczne jest twierdzenie, że oskarżeni działali w ramach obrony koniecznej. Przecież to oni naszli pokrzywdzonego, naruszyli jego mir domowy, to oni mieli przewagę (troje na jednego), to oni akceptowali używanie przez jednego ze współsprawców (J. S.) kija, to oni mieli motyw i pobudkę

do zaatakowania
pokrzywdzonego i
zadania mu bólu i
obrażeń fizycznych
(podejrzewali go
o spreparowanie
pomówienia jakoby
oskarżony K. S.
był pedofilem oraz,
jakoby małżonkowie
S. źle zajmowali
się dziećmi co
zaowocowało
przykrą dla nich
wizytą pracowników
(...)). Zresztą
oskarżeni
dwukrotnie
wtargnęli do
mieszkania
pokrzywdzonego,
więc gdyby się
tylko bronili, to
nie nastąpiłby ten
"kontratak" mający
miejsce w drugiej
fazie zajścia.
Ponadto charakter
obrażeń
pokrzywdzonego
wskazuje na
wzajemność
zadawania ciosów, a
nie na jednostronny
atak
pokrzywdzonego.
Obrażenia są
rozmiszczone na
różnych częściach
jego ciała, nie
wskazują one na
to, aby oskarżeni
jedynie się bronili,
oni również
atakowali swego
interlokutora. Nie
jest trafny zarzut, że
pokrzywdzony miał
obrażenia jedynie w
wyniku zadawania

ciosów kijem przez J. S., a pozostałe powstały na skutek działań obronnych oskarżonych - obrażenia te wskazują na pełną interakcję i nie mogły powstać jedynie w wyniku defensywy oskarżonych.

Okoliczność, że pokrzywdzony początkowo zatajał prawdziwy powód ataku oskarżonych na swoją osobę (tj. pomówienie K. S. o pedofilię) i twierdził, że było to wynikiem niechęci spowodowanej jego związkiem z H. W. nie ma istotnego znaczenia i wpływu na wynik postępowania, a ponadto łatwo ją wytłumaczyć. Otóż pokrzywdzony nie jest postacią krystaliczną i sprawa ta nie da się przedstawić w jednoznacznych biało - czarnych barwach, co przecież Sąd Rejonowy wyraźnie zaznaczył. Oskarżyciel prywatny wiedząc, że pomówił oskarżonego nie chciał tego ujawniać, przecież jest to dla niego dyskredytujące i podważa jego

<p>moralną pozycję. Jednak nie rzutuje to na wiarygodność jego relacji w zakresie odniesienia obrażeń zadanych wspólnie i w porozumieniu przez oskarżonych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Wyrok skazujący i zawarte w nim rozstrzygnięcia.			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Wyrok jest słuszny a apelacja bezzasadna.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Ponieważ apelacja obrońcy oskarżonych była bezzasadna na podstawie art. 636 § 1 i § 2 i § 3 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądzone od oskarżonych w częściach równych na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego wydatki postępowania odwoławczego związane z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru ustalając wysokość jego wynagrodzenia na poziomie stawki minimalnej.	
3	Ponieważ apelacja obrońcy oskarżonych była bezzasadna na podstawie art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonych opłaty za drugą instancję.	

7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana